

2016-02-01

Miljödepartementet
m.registrator@regeringskansliet.se
johan.fallenius@regeringskansliet.se.

Svar på remiss M2015/02675/R

Prövning av miljöfarlig verksamhet

Sveriges Bergmaterialindustri, SBMI, är en branschorganisation som företräder landets producenter av bergkross, naturgrus och återvunnet inert material för bygg- och anläggningsändamål. Totalt produceras cirka 80 miljoner ton bergmaterial varje år. Materialet utvinns ur och bearbetas i täkter, ”dagbrott”.

Naturvårdsverket har haft till uppgift att bedöma SBMIs förslag till regelförenklingar som SBMI presenterade för Miljödepartementet 2014-06-18:

1. Ändring av 4 kap. 6 § miljöprövningsförordningen (verksamhetskod 10.50) så att den omfattar mekanisk bearbetning av allt material för byggnads- och anläggningsändamål.
Avvisas av Naturvårdsverket. SBMI ämnar för närvarande inte driva denna fråga vidare.
2. Ändring av 29 kap. MPF rörande entreprenadberg.
Avvisas av Naturvårdsverket. SBMI utvecklar sin talan nedan.
3. Justering av 14 kap. 16 § miljöprövningsförordningen (verksamhetskod 26.150) så att det tydligare framgår att uppställning av asfalt- eller oljegrusverk är undantagna anmälningsplikt, om uppställningen sker utanför område med detaljplan eller områdesbestämmelser och inte överskrider 90 kalenderdagar under en tolv månaders period (gäller även i täkter).
Avvisas av Naturvårdsverket. SBMI utvecklar sin talan nedan.
4. Förtydligande i 4 kap. 6 § miljöprövningsförordningen (verksamhetskod 10.50) så att det tydliggörs att sorterings- och krossningsverksamhet som tillståndsprövats inom bergäktverksamhet inte är anmälningspliktig enligt denna paragraf.
Avvisas av Naturvårdsverket. SBMI ämnar för närvarande inte driva denna fråga vidare.
5. Ändring av 20 c § förordningen (1998:899) rörande yta som undantas från efterbehandling införs för att anpassa denna till större täktverksamheter (utökas till 3 hektar).
SBMI tillstyrker Naturvårdsverkets förslag.
6. Avskaffande av den särskilda behovsprövningen för täktverksamheter 20 e § förordningen (1998:899) eftersom frågan kan hanteras genom miljöbalkens allmänna bestämmelser på samma sätt som sker för andra industriella verksamheter.
Avvisas av Naturvårdsverket. SBMI utvecklar sin talan nedan.

SVERIGES BERGMATERIALINDUSTRI

Tel 08-762 62 28 • kansliet@sbmi.se • www.sbmi.se
Box 55684, 102 15 Stockholm • Besök: Storgatan 19

7. Nivån för vilka täktverksamheter som ska anses medföra risk för betydande miljöpåverkan bör höjas och bestämmelserna anpassas till MKB-direktivet.
Avvisas av Naturvårdsverket. SBMI ämnar för närvarande inte driva denna fråga vidare.
8. I enlighet med regeringens tidigare förslag bör lokaliseringsprövningen för befintliga verksamheter avskaffas när inte starka motstående intressen föreligger.
Avvisas av Naturvårdsverket. SBMI utvecklar sin talan nedan..

Något år tidigare hade SBMI påpekat att:

9. Det finns en legal inkonsekvens vid användning av begreppen tillståndshavare, verksamhetsutövare och exploatör som bör åtgärdas.
SBMI tillstyrker Naturvårdsverkets förslag.

Hantering av entreprenadberg

EU:s mål är att öka återvinningen av alla material. Regelverket behöver utformas så att återvinning gynnas. Risken med en allt för omfattande byråkrati för att hantera entreprenadberg är att berget inte återvinns utan att berget t.o.m. dumpas illegalt, vilket måste betraktas som oacceptabel resursanvändning.

Detta beskrivs mer i en bilaga till detta remissvar: *Konsekvenser av dagens regelverk*.

SBMI har i sitt brev 2014-06-18 gett ett förslag till regelförenkling. Senare diskussioner med Miljödepartementet pekar dock på att flera möjligheter är tänkbara:

1. Ändringar 4 kap. 6 § samt 29 kap. 6-10 och 51-53 §§ miljöprövningsförordningen
2. Utnyttja Avfallsdirektivets artikel 24
3. Definiera end-of-waste så att entreprenadberg som har mottagits i tåkten (och krossats vid behov) till en säljbar produkt har upphört att vara avfall

Förslagen i detalj redovisas i bilaga 2: Entreprenadberg.

Kortvarig uppställning av asfaltverk och oljegrusverk

Under vissa förutsättningar råder inte anmälningsplikt för uppställning av asfalt- och oljegrusverk oberoende av om uppställningen sker i eller utanför tåkter.

Tillsynsmyndigheterna agerar dock i vissa fall som att det alltid råder anmälningsplikt när verken ställs upp i tåkter.

SBMIs förslag syftar till att *tydliggöra* när anmälningsplikt råder resp. *inte* råder. Förslaget syftar inte till att ändra reglerna i sak. Det torde därför vara frågan om ett missförstånd både i fråga om nuvarande bestämmelser och SBMIs förslag när Naturvårdsverket uppger att man anser att skyldighet att anmäla uppställning av asfalt- och oljegrusverk inom ett täktområde bör kvarstå.

Naturvårdsverkets resonemang innebär att det bör råda anmälningsplikt för all uppställning av asfaltverk eftersom farhågorna angående transporter, buller och damning bör vara aktuella oberoende av om verket är uppställt i en täkt eller utanför. I Naturvårdsverkets ställningstagande saknas det argument varför anmälningsplikt skulle gälla i just tåkter men inte i övrigt.

SBMI föreslår därför att det görs en vägledning i denna fråga.

Behovsprövning av tåkter

SBMIs förslag innebär att bergtåkter inte skulle omfattas av 20 e § FMH, men väl andra tåkter av begränsat material, t ex torv, kalk och naturgrus. Detta för att minska risken för att sökande av slentrian åläggs en behovsutredning. Förslaget hindrar inte prövningsmyndigheten från att ändå begära en behovsprövning.

Naturvårdsverkets ställningstagande innehåller inget resonemang om varför just bergtåkter, och inte andra miljöfarliga verksamheter, omfattas av bestämmelser motsvarande 20 e § FMH. Frågan om huruvida behovet kan tillgodoses på annat sätt

bör vara aktuell även när det gäller gruvor, smältverk, och andra verksamheter där andra icke förnybara resurser utvinns eller används.

Rättspraxis, förarbeten till lagförslag och SBMIs förslag redovisas i bilaga 1: Behovsprövning.

Lokaliseringsprövning

Lokaliseringsprövningen för befintliga täkter som söker förlängt täktillstånd inom tidigare tillståndsgiven yta bör förenklas, såvida det inte finns starkt skäl emot en sådan anpassning i det enskilda fallet. En fullständig lokaliseringsprövning ska inte behöva göras av slentrian utan endast om något i omgivningen förändrats, t ex ny bebyggelse närmare täkten, sedan föregående prövning.

En kontroll av om den kommunala planeringen ändrats, som Naturvårdsverket föreslår, kan i så fall vara en tillräcklig åtgärd. Revideringen av kraven på lokaliseringsprövning vid omprövning av befintliga täkter bör genomföras genom tillsynsvägledning, d.v.s. att det ges riktlinjer för tillämpningen av lokaliseringsprövningen för befintlig täktverksamhet.

Förslaget leder till att tillståndsprocessen för omprövning av befintliga täkter underlättas, vilket förenklar för såväl sökande som prövningsmyndighet. Detta uppnås utan risk för negativ påverkan på människors hälsa eller miljön eftersom den slopade eller begränsade prövningen av lokaliseringen inte medför en risk när lokaliseringen redan är prövad och det inte har skett några förändringar i omgivningen sedan prövningen genomfördes. När så är motiverat kan det även framgent begäras in en lokaliseringsprövning.

Slutord

Det övergripande målet med SBMIs förslag är att få bort onödiga detalj- och dubbelregleringar som skapar merarbete för verksamhetsutövare och tillsynsmyndigheter utan att ge någon miljönytta, samt rättsosäker lagstiftning där lagen missgynnar nyetablering och konkurrens.

Det är samhället och miljön som förlorar på dåliga regler. Då offentlig sektor står för merparten av den svenska bergmaterialanvändningen är det samhällsbyggandet som drar den största nyttan av kloka regelförenklingar.

Med vänliga hälsningar
SVERIGES BERGMATERIALINDUSTRI

Björn Strokirk, VD